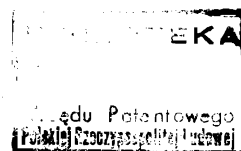

Warszawa, 25 sierpnia 1934 r.

URZĄD PATENTOWY

B 65d 27/10

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 20168.

Kl. 54 b, 2/50.

Max Vogel
(Frankfurt n. M., Niemcy).

Koperta z suchymi brzegami klejącymi do przesyłek pocztowych.

Zgłoszono 18 maja 1933 r.

Udzielono 29 maja 1934 r.

Pierwszeństwo: 23 maja 1932 r. (Niemcy).

Wynalazek dotyczy koperty lub podobnej osłony z suchymi powierzchniami klejącymi nałożonymi na zamykanych brzegach przeciwległych.

Przy wytwarzaniu takich kopert i przechowywaniu ich w paczkach ujawniły się trudności, przyczem nie zwracano dostatecznie uwagi na to, aby zabezpieczyć powierzchnie klejące przed dostępem pyłu, oraz by w czasie drukowania lub przechowywania nie sklejały się jedna z drugą.

Według wynalazku brzegi, nakładane przy zamykaniu koperty jeden na drugi, zagięte są od otworu w jednakowym kierunku kolejno na tylną lub przednią stronę koperty tak, iż wewnętrzne brzegi z warstwami kleju są zakryte. Dzięki temu te po-

wierzchnie klejące zabezpieczone są od pyłu, a przy przechowywaniu kopert nie mogą się one sklejać.

Na rysunku uwidoczniono dwa przykłady wykonania przedmiotu wynalazku. Fig. 1 i 4 przedstawiają kopertę w widoku z przodu, a fig. 2, 2a, 3, 5, 5a, 6 — w przekrojach.

Koperta α^1 , α^2 jest zaopatrzona w brzeg b do sklejania, stanowiący przedłużenie strony adresowej i zaopatrzony w warstwę suchego kleju d na wewnętrznej powierzchni. Na tylnej stronie α^2 koperty odgięty jest przycięty na końcach brzeg e , zaopatrzony w warstwę suchego kleju f również na swej powierzchni wewnętrznej. Przy układaniu w stos takich kopert brzeg b jest za-

gięty do wewnątrz koperty po przygięciu brzegu e (fig. 2a). Obydwie powierzchnie klejące znajdują się zatem od wewnątrz, dzięki czemu są zabezpieczone przed dostępowaniem pyłu; koperty mogą być przy takim położeniu tych części drukowane i przechowywane, ponieważ nie ma klejących części nieosłoniętych. W takiej formie zostają one dostarczone do użytku.

Przy wkładaniu listu do koperty po podniesieniu brzegu b chwytamy się brzeg e i rozszerzamy w ten sposób otwór szczelinowy koperty, następnie wsuwamy list, brzeg e podnosiśmy w górę, wskutek czego powierzchnia klejąca znajduje się zewnątrz (kierunek strzałek na fig. 2), a wreszcie zaginamy w dół brzeg b (fig. 3).

Po nieznacznej ściśnięciu brzegów koperta jest zamknięta.

W przykładzie wykonania według fig. 4 — 6 warstwa kleju d' znajduje się od wewnątrz na brzegu b , przedłużającym przednią stronę koperty, a warstwa kleju f' — od wewnątrz na podniesionym w górę brze-

gu e koperty a^1, a^2 (fig. 5a). W celu zamknięcia koperty po umieszczeniu w niej listu najpierw brzeg b zostaje zagięty w kierunku strzałki na fig. 5, a następnie nałożony na niego brzeg e (fig. 6).

Przy drukowaniu i przechowywaniu kopert brzegi zajmują położenie według fig. 5a, czyli powierzchnie klejące znajdują się wewnątrz.

Zastrzeżenie patentowe.

Koperta z suchymi brzegami klejącymi do przesyłek pocztowych, znamienna tem, że brzegi (b, c), przylegające do siebie po zamknięciu koperty, od strony jej otworu są zagięte w jednakowym kierunku kolejno na tylną lub przednią stronę koperty i pokryte warstwami kleju, zasłoniętymi na ich powierzchniach wewnętrznych.

Max Vogel.

Zastępca: Dr. inż. M. Kryzan,
ręcznik patentowy.

